

Склад

діюча речовина: glucose;

1 мл розчину містить глюкози моногідрату 400 мг;

допоміжні речовини: натрію хлорид, кислота хлористоводнева розведена, вода для ін'єкцій.

Лікарська форма

Розчин для ін'єкцій.

Основні фізико-хімічні властивості: прозора безбарвна або злегка жовтувата рідина.

Фармакотерапевтична група

Розчини для внутрішньовенного введення. Вуглеводи. Код АТХ В05С Х01.

Фармакодинаміка

Засіб вуглеводного живлення. Глюкоза забезпечує субстратне поповнення енерговитрат, активує обмінні процеси в організмі. 40 % розчин глюкози як гіпертонічний розчин підвищує осмотичний тиск крові, внаслідок чого посилюється рух рідини з тканин у кров; покращує антитоксичну функцію печінки, підвищує скоротливість міокарда, збільшує діурез.

Фармакокінетика

Після внутрішньовенного введення глюкоза надходить в органи та тканини, де фосфорилується, перетворюючись на глюкозо-6-фосфат, що активно включається у різні ланки обміну речовин організму. Запаси глюкози відкладаються у клітинах тканин у вигляді глікогену.

Показання

Гіпоглікемія.

Протипоказання

Розчин глюкози 40 % протипоказано застосовувати пацієнтам із:

- внутрішньочерепними та внутрішньоспінальними крововиливами, ішемічним інсультом, за винятком станів, які пов'язані з гіпоглікемією;
- тяжкою дегідратацією, включаючи алкогольний делірій;
- гіперчутливістю до глюкози та інших складових лікарського засобу, алергією на кукурудзу та її продукти;
- цукровим діабетом та іншими станами, що супроводжуються гіперглікемією;
- анурією;
- синдромом мальабсорбції глюкозо-галактози.

Лікарський засіб не вводити одночасно з препаратами крові.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодій

Тіазидні діуретики та фуросемід. Під впливом цих лікарських засобів толерантність до глюкози знижується.

Інсулін сприяє потраплянню глюкози в периферичні тканини, стимулює утворення глікогену, синтез білків та жирних кислот.

Піразинамід. Розчин глюкози зменшує токсичний вплив піразинаміду на печінку.

Препарати наперстянки. Введення великого об'єму розчину глюкози сприяє розвитку гіпокаліємії, що підвищує токсичність одночасно застосованих препаратів наперстянки.

Особливості застосування

Розчини глюкози слід використовувати з обережністю пацієнтам з порушенням толерантності до вуглеводів будь-якого походження, тяжкою недостатністю харчування, дефіцитом тіаміну, гіпофосфатемією, гемодилуцією, сепсисом, травмою, шоком, метаболічним ацидозом або тяжким зневодненням.

Проводити моніторинг водно-електролітного балансу та рівня глюкози в сироватці крові.

При тривалому внутрішньовенному застосуванні лікарського засобу необхідний контроль рівня цукру в крові. Для кращого засвоєння глюкози при нормоглікемічних станах введення лікарського засобу бажано поєднувати із призначенням (підшкірно) інсуліну короткої дії з розрахунку 1 ОД на 4–5 г глюкози (сухої речовини).

Не рекомендується призначати лікарський засіб у гострий період тяжкої черепно-мозкової травми, при гострому порушенні мозкового кровообігу, оскільки лікарський засіб може збільшувати ушкодження структур мозку і

погіршувати перебіг захворювання (за винятком випадків корекції гіпоглікемії).

При гіпокаліємії введення лікарського засобу необхідно поєднувати з одночасною корекцією дефіциту калію через небезпеку посилення гіпокаліємії; при гіпотонічній дегідратації – з одночасним введенням гіпертонічних сольових розчинів.

Не застосовувати розчин підшкірно та внутрішньом'язово.

Вміст ампули може бути використаний лише для одного пацієнта, після порушення герметичності ампули невикористану частину вмісту ампули слід викинути.

Цей лікарський засіб містить натрій. Якщо пацієнт дотримується дієти з контрольованим вмістом натрію, слід бути обережним при застосуванні лікарського засобу.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або іншими механізмами

Не вивчалась.

Застосування у період вагітності або годування груддю

Застосування лікарського засобу вагітним жінкам із нормоглікемією може спричинити гіперглікемію плода, викликати в нього метаболічний ацидоз. Останнє важливо враховувати, особливо коли дистрес плода або гіпоксія вже зумовлені іншими перинатальними факторами.

Внутрішньовенне введення глюкози матері під час пологів може впливати на внутрішньоутробне продукування інсуліну, спричиняючи ризик розвитку гіперглікемії плода і метаболічного ацидозу або ж гіпоглікемії у новонародженого внаслідок «феномена рикошету».

Спосіб застосування та дози

Внутрішньовенно, дуже повільно дорослим по 20–40–50 мл за введення.

У разі необхідності вводити краплинно зі швидкістю до 30 крапель за хвилину (1,5 мл/кг/год), до 300 мл на добу.

Максимальна добова доза для дорослих становить 15 мл/кг та не повинна перевищувати 1000 мл.

Діти

Лікарський засіб застосовувати дітям лише за призначенням та під наглядом лікаря.

Передозування

Симптоми. При передозуванні лікарського засобу розвивається гіперглікемія, глюкозурія, підвищення осмотичного тиску крові (аж до розвитку гіперглікемічної гіперосмолярної коми), гіпергідратація, порушення електролітної рівноваги.

Лікування. Лікарський засіб необхідно відмінити та призначити інсулін із розрахунку 1 ОД на кожні 0,45–0,9 ммоль глюкози крові до досягнення рівня глюкози крові 9 ммоль/л. Рівень глюкози слід знижувати поступово. Одночасно з призначенням інсуліну необхідно проводити інфузію збалансованих сольових розчинів. У разі необхідності призначити симптоматичне лікування.

Побічні реакції

З боку шлунково-кишкового тракту: полідипсія, нудота.

З боку нирок та сечовидільної системи: поліурія, глюкозурія.

З боку обміну речовин, метаболізму: гіперглікемія, гіпокаліємія, гіпофосфатемія, гіпомагніємія, ацидоз.

З боку імунної системи: алергічні реакції, включаючи підвищення температури тіла, шкірні висипи, ангіоневротичний набряк, шок.

Загальні розлади та реакції у місці введення: гіперволемія, порушення водно-електролітного обміну.

Введення глюкози на тлі недостатності тіаміну (вітаміну B₁), у тому числі у хворих з алкогольним делірієм, може спровокувати розвиток дефіцитних станів, наприклад енцефалопатії Верніке. У хворих з тяжкою недостатністю харчування можливе виникнення затримки натрію, набряків, набряку легень, застійної серцевої недостатності.

Зміни в місці введення, включаючи біль у місці введення, подразнення вен, флебіт, венозний тромбоз.

У разі виникнення побічних реакцій введення розчину слід припинити, оцінити стан пацієнта і надати допомогу. Розчин, який залишився, слід зберігати для проведення наступного аналізу.

Термін придатності

3 роки.

Умови зберігання

Зберігати в оригінальній упаковці при температурі не вище 25 °С. Не заморожувати.

Зберігати у недоступному для дітей місці.

Упаковка

По 20 мл в ампулі; по 10 ампул в пачці.

Категорія відпуску

За рецептом.

Виробник

ПрАТ «Фармацевтична фірма «Дарниця».

Місцезнаходження виробника та його адреса місця провадження діяльності

Україна, 02093, м. Київ, вул. Бориспільська, 13.

Джерело інструкції

Інструкцію лікарського засобу взято з офіційного джерела — [Державного реєстру лікарських засобів України](#).